

پیام از ایران به کنگره ۱۲ حزب کمونیست کارگری

پیام یک مادر به کنگره حزب

رخسانه ریحانه

سلام، من یک مادرم. زنی مسن هستم. از وقتی بچه بودم نابرابری را درک میکردم من ظلم اربابها را کشیده ام وقتی بعد از کار طاقت فرسا سهم ناچیزی از محصول به ما می‌رسید اما همان هم نصیب خودمان نبود ارباب ها با کمال پروپی همیشه شریک سفره ما بودند و ما مجبور بودیم غذایمان را برایشان بگذاریم و جای گرم خواب مان را به آنها بدهیم من همیشه اعتراض داشتم نمی دانستم چه کاری می‌توانم بکنم فقط تلاش میکردم به دیگران هم بفهمانم که نباید ظلم را تحمل کرد همیشه درباره این نابرابری ها با دیگران صحبت می‌کردم میگفتم چرا باید حق ما را بخورند؟

وقتی انقلاب شد خوشحال بودیم در تظاهراتها

شرکت می کردیم به امیدی که ریشه ظلم کنده شود. اما سهم ما همان فقر و گرفتاری و زندان شد. من از مادران دهه ۶۰ هستم که پشت در زندانها چه کشیدیم زور می گفتند و گردن کلفتی می کردند.

ما می دانستیم بچه هایمان برای دفاع از حق مظلوم زندانند و شکنجه میشوند. خیلی ها زیر شکنجه کشته شدند خیلی ها اعدام شدند و حتی جنازه بچه ها را تحویل مادران نمی دادند و چه کسی از دل خون مادران خبر داشت جمعه ها خاوران چه محشری بود مادرانی از راههای دور هر کدام دو تا سه تا پنج تا بچه هاشونو کشته بودند و مادران اون دوران را تحمل می کردند چون می دانستند بچه ها

برای هدفی زندگیشان را گذاشتند من سعی می‌کردم هم‌راهِ مادران باشم به آنها کمک کنم تا اونجایی که از توانم می‌آمد. نابودی ظلم و نابرابری آرزوی همه بچه‌هایی بود که شکنجه شدند و کشته شدند و مادرانی که عذاب کشیدن و داغدار شدند ولی خسته نشدیم و امید داریم هر چند کار زیادی از من بر نیامد فقط با دیگران در باره حَقمان صحبت می‌کنم می‌گم تا وقتی بترسیم حَقمان را می‌خورند.

از این کنگره می‌خواهم که درست عمل کنید با فکر باز عمل کنید تا حَقمون رو از اینها بتوانیم بگیریم و به خاطر اینهمه ظلمی که کردند محاکمه شوند جوابگوی این همه تلفات و عذاب کشیدن‌ها و جنایت‌هاشون باشند.

این آرزوی منه

برای همه شما آرزوی موفقیت می کنم

رخسانه ریحانه

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام